

ГАРАНТІЙНЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ТЕХНІЧНО СКЛАДНОГО ОБЛАДНАННЯ В ГОСПОДАРСЬКІЙ СФЕРІ (ПРАВОВИЙ АСПЕКТ)

Національний авіаційний університет
проспект Любомира Гузара, 1, 03680, Київ, Україна
E-mail: larisa_milimko@ukr.net

Мета: дати характеристику правовому регулюванню гарантійного обслуговування технічно складного обладнання в господарській сфері; виявити проблеми та внести пропозиції щодо удосконалення правовідносин в означеній сфері. **Методи:** дослідження проведено з використанням таких методів як аналіз, синтез, порівняння. **Результати:** у статті автором дана характеристика правового регулювання відносин із гарантійного обслуговування технічно складного обладнання в господарській сфері. Вперше сформульоване авторське визначення поняття «технічно складне обладнання». Встановлено, що на нинішньому етапі правового регулювання терміни та поняття сфери гарантійного обслуговування технічно складного обладнання характеризуються відсутністю чіткої визначеності та багатоманітністю, у зв'язку з чим є необхідність у господарському законодавстві приведення їх до універсальних. Обґрунтовані співвідношення понять «технічно складне обладнання», «продукція виробничо-технічного призначення» та встановлено, що технічно складне обладнання належить до продукції виробничо-технічного призначення. Автором окреслені окремі аспекти договорів постачання та інших, що містять положення із гарантійного обслуговування технічно складного обладнання.

Ключові слова: технічно складне обладнання; суб'єкти господарювання; господарські правовідносини; гарантійне обслуговування; післягарантійне обслуговування; гарантійний ремонт; технічно складні побутові товари; продукція виробничо-технічного призначення.

Постановка проблеми та її актуальність.

Останнім часом збільшується кількість технічно складного обладнання, яке використовують у своїй діяльності суб'єкти господарювання і до якого встановлені особливі технічні вимоги. Складність роботи механізмів і програм такого технічного обладнання та його експлуатація потребують спеціального з ним поводження та спеціальних знань і навиків від персоналу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблема гарантійного обслуговування технічно складного обладнання в господарських правовідносинах була предметом дослідження незначної кількості науковців, хоча в практичній діяльності тема є вкрай актуальною. Багато наукових досліджень правового регулювання гара-

нтійного обслуговування проведено науковцями в галузі цивільного права. Однак у господарській сфері наукові дослідження проводяться вкрай рідко. Так, загальним теоретичним положенням гарантійного обслуговування в господарській сфері приділили увагу такі науковці як Г.Б. Яновицька, А.А. Телестакова.

Мета статті полягає у висвітленні проблемних питань, що виникають у правовому регулюванні та практичній діяльності суб'єктів господарювання в процесі здійснення гарантійного обслуговування технічно складного обладнання, та розробці пропозицій щодо шляхів їх вирішення.

Виклад основного матеріалу. У сфері господарювання відносини з гарантійного обслуго-

вування характеризуються вкрай низьким ступенем правового регулювання. Лише загальні положення з якості товарів та гарантій якості товарів визначені § 1 «Поставка» Глави 30 «Особливості правового регулювання господарсько-торговельної діяльності» Господарського кодексу України (ГК України) [1] та загальними положеннями зобов'язального права Цивільного кодексу України (ЦК України) [2]. І лише на рівні підзаконного нормативно-правового акту в господарській сфері врегульовані відносини щодо гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни дорожніх транспортних засобів [3]. Але зважаючи на те, що від безперервної якійсної роботи технічного обладнання залежить якість роботи суб'єкта господарювання. Тому з цього приводу слушно зазначає І.В. Поліщук, що для попередження, недопущення, аналізу зазначених загроз, мінімізації наслідків їх негативного впливу в сучасних умовах господарювання постає необхідність модернізації принципів забезпечення безпеки, розширення та доповнення їх кола відповідно до сучасних тенденцій та глобалізаційних викликів у сфері здійснення господарської діяльності [4, с. 153].

Порядком, що затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2002 року № 506, чітко урегульоване питання щодо гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів. Однак, відсутній правовий акт, яким би були урегульовані відносини щодо гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних товарів, які до побутових не належать. Але оскільки, крім Порядку № 506 [5] і Порядку № 721 [3], немає інших нормативних актів, які б регламентували порядок надання гарантійного обслуговування, то на практиці положення Порядку № 506 беруться до уваги при встановленні умов гарантійного обслуговування між будь-якими особами, що ускладнює правовідносини з гарантійного обслуговування технічно складного обладнання суб'єктів господарювання.

Крім того, означена проблема посилюється недосконалістю термінологічного апарату.

Зокрема, поняття «технічно складне обладнання» в правових актах не закріплене. Але, виходячи з аналізу договорів на гарантійне обслу-

говування технічно складного обладнання суб'єктами господарювання цей термін потребує юридичного закріплення та тлумачення. Нині це поняття має низку спільних ознак з поняттям «технічно складні побутові товари», закріпленого пунктом 25-1 ст. 1 Закону України «Про захист прав споживачів». Зокрема, Законом визначено, що технічно складні побутові товари це – непродовольчі товари широкого вжитку (прилади, машини, устаткування та інші), які складаються з вузлів, блоків, комплектуючих виробів, відповідають вимогам нормативних документів, мають технічні характеристики, супроводжуються експлуатаційними документами і на які встановлено гарантійний строк [6]. Ідентичне поняття закріплене Порядком гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2002 р. № 506 [3]. Технічно складне обладнання, що використовується в сфері господарювання, має відмінну рису від технічно складних побутових товарів, яка полягає в тому, що технічно складне обладнання не завжди належить до товарів широкого вжитку.

Варто зазначити, що поняття «технічно складні побутові товари» охоплюється поняттям «технічно складне обладнання». Особливими відмінностями технічно складного обладнання та технічно складних побутових товарів є використання других лише у побуті та можливості обігу такого обладнання як товару. Перелік груп технічно складних побутових товарів, які підлягають гарантійному ремонту (обслуговуванню) або гарантійній заміні, однак, лише в цілях застосування РРО, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 16.03.2017 № 231 «Про затвердження переліку груп технічно складних побутових товарів, які підлягають гарантійному ремонту (обслуговуванню) або гарантійній заміні, в цілях застосування реєстраторів розрахункових операцій» [7]. Не для цілей РРО цей перелік є ширшим.

Варто погодитися з думкою А.А. Телестакової, яка в розумінні «технічно складне обладнання» застосовує поняття «складна техніка», і зазначає, що це – по-перше, речі, які мають тривалі терміни експлуатації (неспоживні речі), по-друге, техніку, підтримка якості

якої в процесі експлуатації вимагає кваліфікованого, професійного обслуговування [8, с. 124-126].

Статтею 262 ГК України закріплений термін «продукція виробничо-технічного призначення». Зокрема, зазначено, що у галузях матеріального виробництва здійснюється виробництво матеріальних благ, призначених як для використання у сфері виробництва в якості засобів виробництва (продукція виробничо-технічного призначення), так і для використання у сфері особистого споживання (вироби народного споживання).

З економічної точки зору Л.С. Поклонська дає таке формулювання поняття «продукція виробничо-технічного призначення», що – це продукт, який знаходиться на виході виробничої системи підприємства. При виробництві продукції виробничо-технічного призначення виробник орієнтується на конкретного кінцевого споживача [9, с. 243-245].

З аналізу ст. 262 ГК України вбачається, що продукцією виробничо-технічного призначення є лише ті матеріальні блага, які призначені для використання у сфері виробництва в якості засобів виробництва. Таким чином можна дійти висновку, що технічно складне обладнання, що використовується суб'єктами господарювання, належить до продукції виробничо-технічного призначення.

Крім того, визначаючи особливості правового регулювання гарантійного обслуговування технічно складного обладнання в господарській сфері є потреба в аналізі поняття «технічне обслуговування». Дане поняття зафіксоване у Положенні про технічне обслуговування і ремонт дорожніх транспортних засобів автомобільного транспорту, затвердженого наказом Мінтрансу від 30.03.1998 р. № 102. У цьому акті дефініція «технічне обслуговування (ТО)» визначається як комплекс операцій чи операція щодо підтримки роботоздатності або справності виробу під час використання за призначенням, зберігання та транспортування. В свою чергу, підтримка роботоздатності трактується як заходи, спрямовані на виправлення недоліків та підтримання робочого стану продукції за рахунок коштів виробника [10].

Між суб'єктами господарювання відносини з гарантійного обслуговування технічно складно-

го обладнання врегульовуються на договірній основі відповідно до ГК України. Крім того, зважаючи на те, що спеціальний правовий акт, яким би урегулювалися відносини з гарантійного обслуговування технічно складного обладнання, відсутній, то суб'єктам господарювання при укладанні договорів часто доводиться застосовувати аналогію закону, так як ці відносини врегульовані лише нормами цивільного права і поширюються на фізичних осіб, або ж суб'єктам господарювання доводиться керуватися звичаями ділового обороту.

Хоча за українським правом звичаї за юридичною силою поступаються договорам та актам цивільного законодавства, за твердженням судді господарського суду Волинської області А.С. Вороняка, звичай повинен бути усталеним правилом поведінки, тобто досить визначеним за своїм змістом і широко застосованим у майновому обороті (наприклад, традиції виконання тих чи інших договірних зобов'язань). Ознака усталеності передбачає, що звичай, внаслідок його багаторазового застосування, сприймається у суспільстві або у його значної частини як правило поведінки, якого дотримуються без додаткової формалізації, зокрема в силу історичних, національних, суспільних традицій [11].

Варто наголосити, що у разі виникнення спору, відстояти інтереси відповідно до звичаїв ділового обороту стороні правовідносин неможливо, тому оптимальною формою закріплення відносин з гарантійного обслуговування технічно складного обладнання для суб'єкта господарювання є господарський договір, що є підставою виникнення господарського зобов'язання, згідно ст. 174 ГК України. Відповідно до ст. 173 ГК України, господарським визнається зобов'язання, що виникає між суб'єктом господарювання та іншим учасником (учасниками) відносин у сфері господарювання з підстав, передбачених законами України, в силу якого один суб'єкт (зобов'язана сторона, у тому числі боржник) зобов'язаний вчинити певну дію господарського чи управлінсько-господарського характеру на користь іншого суб'єкта (виконати роботу, передати майно, сплатити гроші, надати інформацію тощо), або утриматися від певних дій, а інший суб'єкт (управнена сторона, у тому

числі кредитор) має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

При цьому, відповідно до ч. 1 ст. 175 ГК України, майново-господарські зобов'язання, які є одним із видів господарських зобов'язань, – це цивільно-правові зобов'язання, що виникають між учасниками господарських відносин при здійсненні господарської діяльності, в силу яких зобов'язана сторона повинна вчинити певну господарську дію на користь другої сторони або утриматися від певної дії, а управнена сторона має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку.

За аналогією закону, суб'єкти господарювання в договірних відносинах з гарантійного обслуговування технічно складного обладнання послугуються нормами Закону України «Про захист прав споживачів». Так, відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 4 цього Закону споживач має право на належну якість продукції та обслуговування, і, згідно з абз. 2 ч. 5 ст. 6 виробник (виконавець) зобов'язаний забезпечити технічне обслуговування та гарантійний ремонт продукції, а також її випуск і поставку для підприємств, що здійснюють технічне обслуговування та ремонт, у необхідному обсязі та асортименті запасних частин протягом усього строку її виробництва, а після зняття з виробництва — протягом строку служби, в разі відсутності такого строку — протягом десяти років. Однак, при застосуванні цієї норми в практичній діяльності виникає проблема, яка полягає в тому, що виходячи з її тлумачення зобов'язаний суб'єкт повинен укласти договір на ремонт і технічне обслуговування товару в післягарантійний період зі споживачем при зверненні останнього з вимогою. Такий договір, звичайно ж, за своєю юридичною природою є публічним. Однак, варто зазначити, що здійснення суб'єктивного права споживача – суб'єкта господарювання в даному випадку є проблематичним. По-перше, можуть виникнути складності щодо встановлення самого зобов'язаного суб'єкта і пред'явлення до нього вимог. Зокрема, наприклад, коли стороною у договорі публічних закупівель є орган державної влади що здійснює закупівлі для використання в діяльності державних або комунальних підприємств, установ чи організацій, по-друге, викликає стурбованість формулювання змісту

договірного зобов'язання, що забезпечило б публічні інтереси.

Дефініція «гарантійне обслуговування» закріплене у «Порядку гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України 11 квітня 2002 р. № 506 і визначено, що воно полягає у тому, що виробник (продавець, виконавець) протягом гарантійного терміну зобов'язується організувати, якщо це передбачено експлуатаційним документом, роботи із спеціальної установки (підключення) товару чи його складання (далі – введення в експлуатацію) та технічного обслуговування. Тобто, продавець або постачальник продукції зобов'язаний установити товар і ввести його в експлуатацію [3].

Крім того, за погодженням сторін можуть встановлюватися більш тривалі, ніж в актах законодавства, гарантійні строки. При цьому під поняттям «подовжене гарантійне обслуговування» доцільно розуміти, що це: діагностика, усунення можливих несправностей (дефектів), заміна деталей, ремонт або заміна обладнання, яке вийшло з ладу внаслідок причин, що підпадають під дію гарантії виробника, після закінчення гарантійного терміну експлуатації.

Слід звернути увагу, що в практичній діяльності в господарських договорах (в тому числі – і в договорах публічних закупівель) на гарантійне та післягарантійне обслуговування, сторонами, як правило, зазначаються положення, що відображені в «Порядку гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів», хоча офіційно посилятися на норми та положення цього нормативно-правового акту суб'єкти господарювання не можуть, так як в ньому чітко визначено, що цей Порядок визначає відносини за участю споживачів, які придбавають технічно складні побутові товари для власних побутових потреб. Наприклад: договір № 09/344 – 12/2020 від 16.12.2020 (UA-P-2020-11-09-009515-с)_КТ між Державним підприємством «Публічні закупівлі України» та Товариством з обмеженою відповідальністю «Протек солюшнз Україна» [12]; договір між ГУНП в Чернігівській області та ПрАТ «МЕТЕК» [13]; договір оферти про надання послуг з сервісного обслуговування, гарантійного та не гарантійно-

го ремонту косметологічного лазерного обладнання чи косметологічного обладнання ТМ «Медикалазер» [14].

Як зазначає А.А.Телестакова, що на нинішньому етапі не можна сказати, що існує правовий вакуум у сфері гарантійного обслуговування та ремонту обладнання суб'єктів господарювання. Але цільної концепції нормативно-правового регулювання немає. У більшості випадків увага законодавця зосереджена на тому, як забезпечити інтереси фізичної особи-споживача [8, с. 124-126].

Така юридична невизначеність сфери гарантійного обслуговування технічно складного обладнання суб'єктів господарювання впливає на збільшення судових спорів в даній сфері. З цього приводу І.С. Похиленко у статті «Способи судового захисту» посилається на постанову Великої Палати Верховного суду від 04.06.2019 у справі № 916/3156/17 (провадження № 12-304гс18), у якій вказано, що здійснюючи правосуддя, господарський суд захищає права та інтереси юридичних осіб у спосіб, визначений законом або договором. Суд, відповідно до викладеної в позові вимоги, може захистити цивільне право або інтерес іншим способом, який не суперечить закону, але лише за наявності двох умов одночасно: по-перше, якщо дійде висновку, що жодний установлений законом спосіб захисту не є ефективним саме у спірних правовідносинах, а по-друге, якщо дійде висновку, що задоволення викладеної у позові вимоги позивача призведе до ефективного захисту його прав чи інтересів [15, с. 163].

Аналіз судової практики з господарських спорів свідчить про те, що переважна більшість спірних правовідносин з гарантійного обслуговування виникає в результаті невиконання чи неналежного виконання гарантійних зобов'язань по договору поставки. Наприклад, справи № 918/542/18 [16], № 910/8922/18 [17]; № 904/1598/18 [18]. Однак, підставою виникнення відносин з гарантійного обслуговування технічно складного обладнання може бути не лише договір поставки, а і інші види договорів. Наприклад, у справі № 905/1630/19 [19]. Але варто зазначити, що правовідносини з гарантійного обслуговування технічно складного обладнання, що впливають з інших договорів, а не договорів поставки, ГК України не урегу-

льовані, в результаті чого спори між суб'єктами господарювання вирішуються на основі загальних положень господарського законодавства та зобов'язального права відповідно до ЦК України.

Висновки. Отже, на основі здійсненого вище аналізу слід вказати, що відносини з гарантійного обслуговування в господарській сфері характеризуються вкрай низьким рівнем правового регулювання.

Під поняттям «технічно складне обладнання» слід розуміти, що це – неспоживні речі, що належать до речей технічного призначення, які мають тривалі терміни експлуатації і підтримка якості яких в процесі експлуатації вимагає кваліфікованого, професійного обслуговування. На нинішньому етапі правового регулювання терміни та поняття сфери гарантійного обслуговування технічно складного обладнання характеризуються відсутністю чіткої визначеності та багатоманітністю у зв'язку з чим є необхідність в господарському законодавстві приведення їх до універсальних.

З огляду на недосконалість правового регулювання відносин з гарантійного обслуговування технічно складного обладнання суб'єктів господарювання, у разі укладання договору поставки, або іншого господарського договору, у них повинні бути зазначені всі умови (в тому числі: щодо установки обладнання, його тестування, запуску, навчання персоналу). В такому разі інших гарантійних документів не потребується, оскільки сам договір (якщо в ньому мова йде про гарантію) підтверджує зобов'язання однієї сторони (наприклад, продавця) перед іншою стороною (наприклад, покупцем) щодо гарантійної заміни або ремонту реалізованого товару.

Згідно з положеннями ст. 271 ГК України, доцільно відносити з поставки окремих видів товарів (зокрема, продукції виробничо-технічного призначення, що складається з технічно складного обладнання), урегулювати спеціальними умовами поставки окремих видів товарів, що затвердити постановами Кабінету Міністрів України.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січ. 2003 р. № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/>

laws/show/436-15#Text (дата звернення – 26.05.2021).

2. Цивільний кодекс України від 16 січ. 2003 р. № № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення – 26.05.2021).

3. Про затвердження Порядку гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни дорожніх транспортних засобів: наказ Міністерства промислової політики України від 29 груд. 2004 р. № 721. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0072-05#Text> (дата звернення – 25.05.2021).

4. Поліщук І.В. Модернізація принципів системи забезпечення безпеки суб'єктів господарювання. *Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: «Юридичний вісник «Повітряне і космічне право»*. № 4(57). 2020. С. 150–155. DOI: <https://doi.org/10.18372/2307-9061.57.15078>

5. Про затвердження Порядку гарантійного ремонту (обслуговування) або гарантійної заміни технічно складних побутових товарів: постановою Кабінету Міністрів України від 11 квіт. 2002 р. № 506. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/506-2002-%D0%BF#Text> (дата звернення – 27.05.2021).

6. Про захист прав споживачів: Закон України від 12 трав. 1991 р. № 1023-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1023-12#Text> (дата звернення – 27.05.2021).

7. Про затвердження переліку груп технічно складних побутових товарів, які підлягають гарантійному ремонту (обслуговуванню) або гарантійній заміні, в цілях застосування реєстраторів розрахункових операцій: постановою Кабінету Міністрів України від 16 бер. 2017 р. № 231. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/231-2017-%D0%BF#Text> (дата звернення – 29.05.2021).

8. Телестакова А.А. Правове регулювання відносин з надання послуг: навч. посіб. Київ: ЦУЛ, 2010. 160 с. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/14718/2/Telestakova_PRVNP_NP.pdf (дата звернення – 29.05.2021).

9. Поклонська Л.С. Економічний зміст поняття «продукція виробничо-технічного призначення». *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2014. № 5. С. 243-245. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_05/137.pdf (дата звернення – 29.05.2021).

10. Про затвердження Положення про технічне обслуговування і ремонт дорожніх транс-

портних засобів автомобільного транспорту: наказ Міністерства транспорту України від 30 бер. 1998 р. № 102. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0268-98#Text> (дата звернення – 29.05.2021).

11. Вороняк А.С. Застосування звичаїв ділового обороту. *Судова влада України*. 27.07.2016. URL: <https://vl.arbitr.gov.ua/sud5004/pres-centr/news/284603/> (дата звернення – 29.05.2021).

12. Договір № 09/344 – 12/2020 від 16.12.2020 (UA-P-2020-11-09-009515-с) КТ між Державним підприємством «Публічні закупівлі України» та Товариством з обмеженою відповідальністю «Протек солюшнз Україна». *Всі публічні закупівлі*. Офіційний сайт. URL: <https://www.dzo.com.ua/contracts/6919354> (дата звернення – 29.05.2021).

13. Договір між ГУНП в Чернігівській області та ПрАТ «МЕТЕК». *PROZORRO*. Офіційний сайт. URL: <https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2018-05-18-002926-a> (дата звернення – 29.05.2021).

14. Договір оферти про надання послуг з сервісного обслуговування, гарантійного та не гарантійного ремонту косметологічного лазерного обладнання чи косметологічного обладнання ТМ «Медикалазер». *MEDICALASER Professional Equipment*. Офіційний сайт. URL: <https://medicalaser.com.ua/oferta/> (дата звернення – 29.05.2021).

15. Похиленко І.С. Способи судового захисту. *Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: «Юридичний вісник «Повітряне і космічне право»*. 2020. № 1(54). С. 162–167. DOI: <https://doi.org/10.18372/2307-9061.54.14555>

16. Судова влада: офіційний сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/81304553> (дата звернення - 24.05.2021).

17. Судова влада: офіційний сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/84420957> (дата звернення - 24.05.2021).

18. Судова влада: офіційний сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93783515> (дата звернення - 24.05.2021).

19. Судова влада: офіційний сайт. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92556231> (дата звернення - 24.05.2021).

References

1. Gospodars'kyj kodeks Ukraїny vid 16 sich. 2003 r. № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text> (дата звернення – 26.05.2021).

2. Cyvil'nyj kodeks Ukrai'ny vid 16 sich. 2003 r. №№ 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (data zvernennja – 26.05.2021).

3. Pro zatverdzhennja Porjadku garantijnogo remontu (obslugovuvannja) abo garantijnoi' zaminy dorozhnih transportnyh zasobiv: nakaz Ministerstva promyslovoi' polityky Ukrai'ny vid 29 grud. 2004 r. № 721. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0072-05#Text> (data zvernennja – 25.05.2021).

4. Polishhuk I.V. Modernizacija pryncypiv systemy zabezpechennja bezpeky sub'ektiv gospodarjuvannja. Naukovi praci Nacional'nogo aviacijnogo universytetu. Serija: «Jurydychnyj visnyk «Povitrijane i kosmichne pravo». № 4(57). 2020. S. 150–155.

5. Pro zatverdzhennja Porjadku garantijnogo remontu (obslugovuvannja) abo garantijnoi' zaminy tehnicno skladnyh pobutovyh tovariv: postanova Kabinetu Ministriv Ukrai'ny vid 11 kvit. 2002 r. № 506. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/506-2002-%D0%BF#Text> (data zvernennja – 27.05.2021).

6. Pro zahyst prav spozhyvachiv: Zakon Ukrai'ny vid 12 trav. 1991 r. № 1023-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1023-12#Text> (data zvernennja – 27.05.2021).

7. Pro zatverdzhennja pereliku grup tehnicno skladnyh pobutovyh tovariv, jaki pidljagajut' garantijnomu remontu (obslugovuvannju) abo garantijnij zamini, v ciljah zastosuvannja rejestratoriv rozrahunkovyh operacij: postanova Kabinetu Ministriv Ukrai'ny vid 16 ber. 2017 r. № 231. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/231-2017-%D0%BF#Text> (data zvernennja – 29.05.2021).

8. Telestakova A.A. Pravove reguljuvannja vidnosyn z nadannja poslug: navch. posib. Kyi'v: CUL, 2010. 160 s. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/14718/2/Telestakova_PRVNP_NP.pdf (data zvernennja – 29.05.2021).

9. Poklons'ka L.S. Ekonomichnyj zmist ponjattja «produkcija vyrobnycho-tehnicnogo pryznachennja». Naukovyj visnyk Hersons'kogo derzhavnogo universytetu. 2014. № 5. S. 243-245. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_05/137.pdf (data zvernennja – 29.05.2021).

10. Pro zatverdzhennja Polozhennja pro tehnicne obslugovuvannja i remont dorozhnih transportnyh zasobiv avtomobil'nogo transportu: nakaz Ministerstva transportu Ukrai'ny vid 30 ber. 1998 r. № 102. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0268-98#Text> (data zvernennja – 29.05.2021).

11. Voronjak A.S. Zastosuvannja zvychai'v dilovogo oborotu. Sudova vlada Ukrai'ny. 27.07.2016. URL: <https://vl.arbitr.gov.ua/sud5004/pres-centr/news/284603/> (data zvernennja – 29.05.2021).

12. Dogovir № 09/344 – 12/2020 vid 16.12.2020 (UA-P-2020-11-09-009515-c)_KT mizh Derzhavnym pidpryjemstvom «Publichni zakupivli Ukrai'ny» ta Tovarystvom z obmezhenomu vidpovidal'nistju «Protek soljushnz Ukrai'na». Vsi publichni zakupivli. Oficijnyj sajt. URL: <https://www.dzo.com.ua/contracts/6919354> (data zvernennja – 29.05.2021).

13. Dogovir mizh GUNP v Chernigivs'kij oblasti ta PrAT «METEK». PROZORRO. Oficijnyj sajt. URL: <https://prozorro.gov.ua/tender/UA-2018-05-18-002926-a> (data zvernennja – 29.05.2021).

14. Dogovir oferty pro nadannja poslug z servisnogo obslugovuvannja, garantijnogo ta ne garantijnogo remontu kosmetologichnogo lazernogo obladnannja chy kosmetologichnogo obladnannja TM «Medykalazer». MEDICALASER Professional Equipment. Oficijnyj sajt. URL: <https://medicalaser.com.ua/oferta/> (data zvernennja – 29.05.2021).

15. Pohylenko I.S. Sposoby sudovogo zahystu. Naukovi praci Nacional'nogo aviacijnogo universytetu. Serija: «Jurydychnyj visnyk «Povitrijane i kosmichne pravo». 2020. № 1(54). S. 162–167.

16. Sudova vlada: oficijnyj sajt. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/81304553> (data zvernennja - 24.05.2021).

17. Sudova vlada: oficijnyj sajt. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/84420957> (data zvernennja - 24.05.2021).

18. Sudova vlada: oficijnyj sajt. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93783515> (data zvernennja - 24.05.2021).

19. Sudova vlada: oficijnyj sajt. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92556231> (data zvernennja - 24.05.2021).

**WARRANTY MAINTENANCE OF TECHNICALLY COMPLEX EQUIPMENT
IN THE ECONOMIC SPHERE (LEGAL ASPECT)**

National Aviation University
Liubomyra Huzara Avenue, 1, 03680, Kyiv, Ukraine
E-mail: larisa_milimko@ukr.net

Purpose: to characterize the legal regulation of warranty service of technically complex equipment in the economic sphere; identify problems and make suggestions for improving legal regulation in this area.

Methods: the study was conducted using such methods as analysis, synthesis, comparison. **Results:** in the article the author gives a description of the legal regulation of relations for warranty service of technically complex equipment in the economic sphere. For the first time the author's definition of the concept of «technically complex equipment» is formulated, that it is non-consumable things belonging to things of technical purpose which have long service life and maintenance of which quality in the course of operation demands qualified, professional service. It is established that at the current stage of legal regulation the terms and concepts of warranty service of technically complex equipment are characterized by a lack of clear definition and diversity and therefore there is a need in economic legislation to bring them to universal. The correlations of the concepts «technically complex equipment», «products of industrial and technical purpose» are substantiated and it is established that technically complex equipment belongs to products of industrial and technical purpose.

The author outlines some aspects of supply contracts and others that contain provisions for warranty service of technically complex equipment and found that in practice in commercial contracts (including - in public procurement contracts) for warranty and post-warranty service, the parties, as a rule, the provisions reflected in the «Procedure for warranty repair (maintenance) or warranty replacement of technically complex household goods» are indicated, Although business entities cannot officially refer to the norms and provisions of this normative legal act, as it clearly states that this Procedure defines the relations with the participation of consumers who purchase technically complex household goods for their own household needs. The analysis of court practice on resolving disputes in the field of warranty service of technically complex equipment was also carried out and it was established that the main part of litigation is compensation for damages arising from improper performance of warranty service agreements.

Proposed, in accordance with the provisions of Art. 271 of the Civil Code of Ukraine, it is advisable to regulate the supply of certain types of goods (in particular, products for industrial and technical purposes, consisting of technically complex equipment) with special conditions for the supply of certain types of goods, approved by Cabinet of Ministers of Ukraine. **Discussion:** problems of legal regulation of warranty service of technically complex equipment in the economic sphere.

Keywords: technically complex equipment; business entities; economic relations; warranty service; post-warranty service; warranty repair; technically complex household goods; products for industrial and technical purposes.